

jeg med Sandhed og Overbevisning kan sige, at denne Artikel er bleven en Nødvendighed for den Fattige. Den erstatter det varme Maaltid, og i mange Tilfælde erstatter den ogsaa Brændevinen. Det forekommer mig, at det vilde være billigt, om man idetmindste for de simple Kaffeporter, f. Ex. for Brasilkaffe, nedsatte Tolden til hvad den var, inden Krigsskatten blev indført, nemlig til 4 Skilling for Pundet. Der vilde vel derved komme et temmelig stort Deficet i Indtægten; men det vilde vel nok være overkommeligt. Derimod finder jeg, at man under Begrebet Nødvendighedsartikler, ikke behøvede at optage de finere Sorter Ost, hvorfra der indføres ikke saa Lidt her i Landet, thi ihvorvel dette ikke har stor finansiel Betydning for os, finder jeg dog, at man for Princetpæts Skyld bør sondre de finere Sorter fra de simple. Dernæst skal jeg tillade mig at henviser til en temmelig stor Uoverensstemmelse, der er imellem Toldafgiften for de finere og for de simple Sorter Papir, nemlig mellem Løbe-Nr. 112 og 113. Afgiften var tidligere for Nr. 112 2 Skilling pr. Pund og for Nr. 113 4 Skilling pr. Pund; men da den forrige Revision fandt Sted i 1863, foreslog den daværende Finanzminister, saa vidt jeg mindes, Tolden nedsat til det Halve. Derved bibeholdt man altsaa Forholdet, og det var kun den samlede Afgift, der blev nedsat; men Lovforslaget gik derefter over til Behandling af det Udvalg, som blev nedsat her i Thinget, og Følgen deraf blev, at iblandt flere Forandringer kom ogsaa den, at medens Forholdet tidligere havde været saaledes, at de bedre Sorter vare dobbelt saa høit beskattede som de simple, bleve de bedre nu beskattede 5 Gange saameget som de simple. Thinget vidste vistnok ikke — det var vistnok mod dets Vidende og Villie — at der derved i Virkeligheden blev begaaet en Uretfærdighed, fordi den ene Fabrik her i Landet derved blev stærkt favoriseret paa den andens Bekostning. Den Fabrik, hvis Maskiner vare indrettede til at fabrikere baade finere og simple Sorter, blev begunstiget ved en høj Beskattelsestold, hvortil det for den anden Fabrik, som kun forarbejdede de simple Sorter, skete en

saa betydelig Nedsættelse i Toldsatserne, at den ikke alene sølte Thyklet fra Indlandet, men ogsaa fra Udlandet. Ved nøiere at tænke over disse Forhold vilde de ærede Medlemmer vistnok indse, at dette var ubilligt, og da der nu foreligger en ny Revision af Toldloven, skal jeg tillade mig at foreslaa, at man berigtiger dette Forhold i Overensstemmelse med de tidligere Vædregter. Ubilligheden fremtræder saameget mere, som Forandringen hverken kunde begrundes i Værdierne eller i den Forskel, der var mellem vore og Udlandets Toldsatser. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at Løbenummer 112 fra 0,3 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., som her foreslaas, bringes op til 0,6 $\frac{1}{2}$, eller omvendt, at man bibeholder de 0,3 $\frac{1}{2}$ og for 113 bringer Tolden ned til 0,6 $\frac{1}{2}$, i Stedet for at den nu er ansat til 1,5 $\frac{1}{2}$. Jeg finder, at den første Maade er den mest anbefalelsesværdige, fordi den i Virkeligheden ingen Forstyrrelse vil gjøre i vort finansielle Liv, men meget mere kan give en ubetydelig Forøgelse i Indtægten, samtidig med, at den tilvejebringer et mere ligeligt Forhold i Henseende til Beskattelsestolden imellem Fabrikkerne her i Landet. — Med Hensyn til Kredittoplagsretten var der vel nogle Forandringer, jeg kunde ønske i Omsættningens Interesse; men da de ligesaagodt kunne ske ad administrativt Vel, vil jeg ikke trætte det ærede Thing med at indtåle mine Anskuelser derom. — Derimod maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg ikke kan indse Nødvendigheden af, at man vil forsøge at gjøre Krigsskatten paa Varer pænanent ved at optage den her i Tariffen, thi det var jo ikke Meningen, da den oprindeligt blev paalagt. Saavidt jeg forstaaer, var Meningen dengang, at den skulde være af en forbi-gaaende Natur, men ved at optage den i Tariffen gjør man det uansætteligere at ophæve den, end naar den staar isoleret. Det forekommer mig, at den meget godt, og uden Skade for vor finansielle Stilling, kunde holdes udenfor Toldloven og udgaa som et Supplement til denne, saaledes at Enhver kunde se, hvormeget den udgjør. Naar den indkom saaledes, vilde det, naar det Tidspunkt engang indtraadte, som vi maa haabe engang maa komme, at den kunde høves, være lettere strax at høve